

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Пазарджик, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Николинка Н. Попова Гражданско дело № 20235220103964 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 49 ал.1 от Семейния кодекс във връзка с чл. 49 ал.3 Семейния кодекс. В исковата си молба ищцата А. С. Ш. с ЕГН ***** с постоянен адрес: обл. Пазарджик със съдебен адрес : гр. Пазарджик, пл. „ С** чрез адв. Р. С. И. твърди против ответника Г. Н. Ш., ЕГН ***** с постоянен адрес: обл. Пазарджик, общ. Септември, **, че с него сключили граждански брак на ** г. в гр. Септември, обл. Пазарджик видно от удостоверение за сключен граждански брак № ** от ** г. и от брака имат родени две деца Н Г.ев Ш. с ЕГН ***** и Л Г.ева Ш. с ЕГН-**, които към момента са навършили пълнолетие. Твърди се, че първоначално отношенията между двамата съпрузи протичали нормално, но в последствие разбирателството помежду им приключило. Ответникът не е бил подготвен за дълъг семеен живот и проявявал черти от характера си като нервност, сприхавост, невъздържаност. Силно се влияел от трети лица. Тези негови черти от характера намирали израз спрямо съпругата му, която първоначално проявявала търпимост с цел да запази брака си. Твърди се обаче, че ответникът започнал да злоупотребява с алкохол, не уважавал съпругата си и упражнявал физически, морален и психически тормоз спрямо нея . Твърди се, че ищцата няколкократно през годините е получавала защита от съда по Закона за защита срещу домашно насилие. Въпреки положените от нейна страна усилия да запази брака си ищцата не успяла и поради влошените отношения между нея и съпруга ѝ заминала за Република Гърция, където живее от около двадесет години. През този дълъг период подпомагала финансово съпруга си като му изпращала пари. Твърди се, че ищцата се прибираща от Гърция всяка година, като през последните години поради обтегнатите отношения между нея и съпруга ѝ и упражненото от негова страна насилие, се налагало той да бъде гонен от дома им, тъй като е бил опасен за живота и здравето ѝ. Твърди се , че към момента двамата съпрузи не живеят заедно, а Г. Ш. живее на приземния етаж на семейното им жилище и за него се грижи синът му Н Ш.. Това оформя и окончателното решение у ищцата, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен и това съжителство не може да продължи. Моли се съдът да постанови решение, с което да прекрати на основание чл. 49, ал. 1 от СК сключения брак между ищцата и ответника поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, без да се произнася по отношение на вината за разстройство на брака. Относно ползването на семейното жилище находящо се в обл. Пазарджик, общ. Септември, гр. **, ул. “**“, обща собственост на

двамата съпрузи, се моли съдът да определи ползването му да бъде предоставено на ищцата. Моли се съдът да постанови с решението си ищцата да запази брачното си име „Ш.". Ищцата заявява, че няма претенции по отношение на издръжка от съпруга си. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

Като обсъди поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, за да се произнесе съдът прие за установено следното:

По делото се установи по безспорен начин, че страните са съпрузи от ** г. видно от удостоверение за сключен граждански брак № **/ ** г., издадено въз основа на акт за граждански брак № 19 / ** г. на Община Септември и от брака имат родени две деца Н.Г.ев Ш. с ЕГН ***** и Л.Г.ева Ш. с ЕГН **, които към момента са навършили пълнолетие.

От показанията на разпитаните по делото свидетели Д.Д. и Н.Ш. се установява, че съпрузите от години не живеят заедно и брачната връзка между тях е прекъсната. Установява се, че ответникът е с труден характер и злоупотребява с алкохол, поради което е бил отстраняван от семейния им дом по реда на ЗЗДН. Установява се още, че в ежедневието ответникът се държи агресивно и не проявява отговорност към своите близки. Семейното жилище представлява еднофамилен дом, в който преди години са живели и родителите на ищцата, а сега ответникът обитава приземния етаж, като къщата е с външни сервизни помещения / баня и тоалетна /.

При така установената по делото фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че предявеният брачен иск е основателен. Безспорно се установи, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен с оглед на факта, че в отношенията между съпрузите е настъпило трайно отчуждение и липса на желание за запазване на брачния съюз. Разстройството на брака съдът квалифицира и като непоправимо, тъй като същото е трайно и предвид продължителната фактическа раздяла е невъзможно да бъде преодоляно. При това положение съдът счита, че формалното съществуване на брака не е в интерес както на съпрузите, така и на обществото, поради което следва да бъде прекратен с развод.

Съдът не обсъжда въпроса за вината във връзка с нормата на чл. 49 ал.3 СК, тъй като ищцата изрично е заявила това.

Съпрузите са имали семейно жилище по смисъла на СК, представляващо недвижим имот намиращ се в обл. Пазарджик, общ. Септември, гр. **, на ул. „***“ № //. Имотът е придобит с нот. Акт № **/ 2016 г. на 12.10.2016 г. от ищцата А.С. Ш. чрез покупко-продажба от нейния баща С.А.Б. по време на брака ѝ с ответника. Ищцата претендира ползването му изцяло. По делото не бяха ангажирани доказателства относно доходите на страните. Доводът на ищцата за ползване на семейното жилище е, че е закупила процесния имот с лични средства, придобити от работата ѝ в Република Гърция без финансова подкрепа от ответника, с когото към момента на придобиване на имота вече са били във фактическа раздяла.

В конкретния случай от събраните по делото гласни доказателства се установява, че в един продължителен период от време съпрузите не са живели съвместно и се установява също така, че отношенията между тях са силно изострени до състояние на физическа нетърпимост и непоносимост. От друга страна не установява възможност от процесния да се обособят два самостоятелни жилищни имота с отделни сервизни помещения. Възможността семейното жилище да се обитава съвместно от съпрузите касае въпроси, отнасящи се до собствеността и биха могли да се използват в процес по установяването ѝ или в дело за делба. Съобразно доказателствата по настоящото дело и заявеното искане до съда за произнасяне по въпроса за ползване на това, че семейното жилище е общо на двамата съпрузи и към момента от брака няма ненавършили пълнолетие деца, а отношенията им не биха могли да бъдат квалифицирани като търпими и липсва съгласие и обективна възможност да се обособят два самостоятелни обекта, се налага изводът, че съдът не може да постанови съвместно ползване от двамата, като определи на всеки от тях кои помещения

ще ползва сам и кои са за общо ползване. Това от своя страна обуславя извода, че семейното жилище следва да бъде предоставено за ползване от ищцата.

Имуществени претенции, включително и за издръжка между съпрузите не са предявени.

Съгласно разпоредбата на чл. 326 ГПК в решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят в бъдеще. При сключването на гражданския брак по безспорен начин се установява, че жената е приела фамилното име на мъжа и е поискала след развода запазване на брачното фамилно име. В тази връзка, следва да се отбележи, че единствено от титуляра на това субективно, лично и неотчуждимо право зависи дали ще се възползва или не от тази законова възможност. Предвид, че при сключване на брака жената е била тази, която е приела фамилното име на другия съпруг, то единствено тя притежава материално правната легитимация да заявява претенция по чл. 53 СК, доколкото законодателят е предоставил тази възможност единствено на лицето, което е променило фамилното си име при сключване на гражданския брак да избере дали да продължи да носи брачното си фамилно име или да възстанови предбрачното си такова, като съгласието или несъгласието на другия съпруг в случая се явява ирелевантно. Ето защо, следва да бъде постановено, след прекратяване на брака жената да продължи да носи брачното си фамилно име Ш..

Допълнителната държавна такса в размер на 40,00 лв. следва да бъде заплатена поравно от страните, тъй като съдът с решението си не се произнася по въпроса за вината. Водим от изложеното, Пазарджишкият районен съд :

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД брака сключен на ** г. / съгласно удостоверение за сключен граждански брак № **/ ** г., издадено въз основа на акт за граждански брак № 19 / ** г. на Община Септември / между А. С. Ш. с ЕГН ***** с постоянен адрес : гр. **, общ. Септември, ул. „**“, № // и Г. Н. Ш., ЕГН ***** с постоянен адрес : гр. **, общ. Септември, ул. „**“, № // като дълбоко и непоправимо разстроен и на основание чл. 49 ал.3 СК съдът не се произнася по въпроса за вината.

УПРАЖНЯВАНЕТО НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА И ИЗДРЪЖКА : Не подлежи на уреждане, тъй като родените от брака деца са навършили пълнолетие.

ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ - находящо се в обл. Пазарджик, общ. Септември, гр. **, на ул. „**“ № // се предоставя на А. С. Ш. с ЕГН *****.

ОТНОСНО ИЗДРЪЖКАТА МЕЖДУ СЪПРУЗИТЕ : След прекратяването на брака съпрузите няма да си дължат издръжката помежду си.

ОТНОСНО ФАМИЛНОТО ИМЕ НА СЪПРУГАТА : След прекратяването на брака, съпругата ще носи брачното си фамилно име Ш. .

ОСЪЖДА Г. Н. Ш., ЕГН ***** с постоянен адрес: обл. Пазарджик, общ. Септември, ** да заплати следващата се държавна такса в размер на 20,00 лв. и А. С. Ш. с ЕГН ***** с постоянен адрес: обл. Пазарджик да заплати следващата се държавна такса в размер на 20,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Пазарджишки окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____